

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
צו	ירושלים 17:19 יבנה 17:36 מצפה רמון 17:30	ירושלים 18:31 יבנה 18:33 מצפה רמון 18:32	144	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בהגדה אנו נפגשים עם 4 בנים. לבן הרשע אומרים שצריך להקהות את שיניו. אין הכוונה לשבור את שיניו אלא להקהות משמע שלא יהיו חדות, לגרום לו לרצות להתקרב לתורה מתוך אהבה. הרבי מבעלז אומר שבמילה "רשע" האותיות הצדדיות יוצרות את המילה "רע" ובאמצע נשארת ש'. לאות ש יש שלושה רגליים שמסמלים את 3 האבות: אברהם יצחק ויעקב. ללמדנו שהרשע מבחוץ נראה "רע" אבל בפנימיותו יש לו נשמה טהורה שקשורה באבותינו ורק צריך לדעת להסתכל על פנימיותו הטהורה וכך באמונה ואהבה נקרב ליבו לה' (באהבה ובאמונה היה ביטוי השגור על לשונו של רבינו הרצ"ה קוק זצ"ל). שנזכה לזכור זאת! שבת הגדול שלום וחג פסח כשר ושמח! אוהב אתכם :)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י"ד ניסן: א ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אל הניני ב ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כלִיד תלִיד וקשֶׁתך וצֶא השֶׁדָה וצוֹדָה לִי כתיב צידה ציד: ד ועשה לי מטעמים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְהִבִּיאָה לִי וְאֶכְלָה בַּעֲבוּר תְּבָרְכְךָ נַפְשִׁי בְטָרֶם אָמוֹת: ה ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ו ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיד לאמר: ז הִבִּיאָה לִי צִיד וְעֲשֵׂה לִי מִטְעָמִים וְאֶכְלָה וְאֶבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי: ח ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: ט לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גִּדְיִי עִזִּים טָבִים וְאֲעֲשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: י וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בַּעֲבֹר אֲשֶׁר יְבָרְכְךָ לִפְנֵי מוֹתִי: יא ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו איש שֹׁעַר וְאֲנִי אִישׁ חֹלָק: יב אוֹלִי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בַּעֲיָנָיו כִּמְתַעֲתֵעַ וְהִבֵּאתִי עָלָי קָלְלָה וְלֹא בִרְכָה: יג וַתֹּאמֶר לוֹ אָמוּ עָלִי קָלְלֶתְךָ בְּנִי אֵךְ שָׁמַע בְּקֻלִּי וְלֶךְ קַח לִי: יד וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו:

(בראשית כז,א-יד) (ע"פ פרקי דר' אליעזר פרק לא)

כג ויקח את אחיו עמו ויגדף אחריו דרך שבעת ימים ויבִקֵּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד:

(בראשית לא,כג) (ע"פ במדבר רבה כ,יב וסדר הפסוקים ורש"י)

ו ויהי לָכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קֹהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֶרְפִּים: ז וְלָקְחוּ מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

(שמות יב,ו-ז) (פסוק ו)

יח בַּרְאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצֵּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב:

(שמות יב,יח) (פסוק יח)

כא וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאֵן לְמִשְׁפַּחַתֵּיכֶם וְשָׁחֲטוּ הַפֶּסַח כַּכֵּן וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוֹב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר בִּסְף וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְף וְאֹתָם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר:

(שמות יב,כא-כב) (פסוק ו)

כז וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ:

(שמות יב,כז) (כנ"ל)

מג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל בֶּן נָכָר לֹא יֹאכַל בּוֹמֵד וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת פֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִם יֹאכַל בּוֹ: מה תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכַל בּוֹ: מו בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל לֹא תוֹצִיא מִן הַבֵּית מִן הַבֶּשֶׂר חֻצָּה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבֹּר: בו מִן כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: מז וְכִי יִגּוֹר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לִיהוָה הַמּוֹל לֹו כָּל זָכָר וְאִם יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עֶבֶל לֹא יֹאכַל בּוֹ: מט תּוֹרָה אַחַת יְהִי לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: נ וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ:

(שמות יב,מג-נ) (רש"י פסוק מג)

ו אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: ז בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְפִּים פֶּסַח לִיהוָה:

(ויקרא כג,ד-ה) (פסוק ה)

א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לַאֲמֹר: ב וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: ג בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֶרְפִּים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כָּכָל חֻקָּתוֹ וְכָכָל מִשְׁפָּטוֹ תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: ד וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: (במדבר ט,א-ד) (פסוקים א-ג)

ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַּר סִינַי כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(במדבר ט,ה)

(פסוק ה)

טז וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה:

(במדבר כה,טז)

(פסוק טז)

א שְׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאֲבִיב הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה: **ב** וְזָבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: **ג** לֹא תֹאכַל עֲלֵיו חֲמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עֲלֵיו מִצּוֹת לֶחֶם עִנִּי כִּי בַחֲפָזוֹן יֵצְאתָ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מִצְרַיִם מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: **ד** וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל גִּבְלֶךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא יִלֵּין מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבֹךָ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר: **ה** לֹא תוּכַל לִזְבַּח אֶת הַפֶּסַח בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: **ו** כִּי אִם אַל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח בְּעֶרְבֹךָ כְּבֹאֵה הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: **ז** וּבִשְׁלֹתָ וְאָכַלְתָּ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ (וּפְנִיתָ בִּבְקָר וְהִלַּכְתָּ לְאֵהֱלִיךָ):

(דברים טז,א-ז)

(רש"י פסוק ד')

ענייני הזוהר - מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

לימוד תיקוני הזוהר הקדוש מטהר הגוף והנשמה, וסגולתו לקרב הגאולה במהרה בימינו.

"קצה המטה" ל"מטה אפרים", סימן תקפ"א, ס"ק כג.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, צו, דפו"י דף כ"ו ע"א.

א זאת תורת העולה וגו': ר' שמעון פתח ואמר. צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה וגו'. מקרא זה העמדנו אותה, ולמדנו. בוא וראה, עולה זו היא מעלה ומקשרת את כנסת ישראל למעלה, והדבקות שלה בעולם הבא, שהיא בינה, להיות הכל אחד, בקשר אחד, בשמחה, ומשום שעולה למעלה למעלה, לבינה, כתוב, זאת תורת שה"ס דכר ונוקבא ביחד, דהיינו ז"א ומלכות, שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה, לעלות באהבה, לבינה. כי זאת, ה"ס מלכות תורה שבעל פה, ותורת ה"ס ז"א, תורה שבכתב.

ב כד אתער פטרא וכו': כשנתעורר צד צפון, שהוא גבורה דז"א, קו השמאל, כמו שהעמדנו שכתוב, שמאלו תחת לראשי, דהיינו שהמלכות מקבלת נוקו שמאל דז"א. אז היא, המלכות, עולה באהבה, ומתעטרת בימין דז"א, שהוא חסד, ונתחברה באמצע, דהיינו בקו האמצעי דז"א שהוא ת"ת דז"א, והאיר הכל מסוד קדש הקדשים, שהוא בינה. והוא מתוך סוד אדם. ברצון הכהנים שהם קו ימין, ובתפלה של ישראל שהם קו האמצעי, ובשירה של הלויים שהם קו שמאל.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אבשלום" (שמואל-ב' פרקים יד-טז) מקבילה ל-צו על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אלו בגדים לבשה האשה ובאה לפג' המלך בחזוכמה

ד. מה יהיה גא למנוחה כי אדני שומע הטוב והרע

ב. מה כל הארץ עשו כשפג' המלך עברו

ה. מה המלך שאל את האשה אחרי שהבין את מה שזעשה

ג. לאן יואב הלך להביא את אבשלום שברח

ו. מה אמר המלך לצדוק הכהן אם אמצא בעיני ה' חן

פתרונות לגליון הקודם: אבישי, בת שבע, גג, דבר ה', הלך, ויאנש

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית, ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום